

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς την Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού

2.10.2026

Θέμα: Κυβερνητική προώθηση συνεργασιών των ελληνικών πανεπιστημίων με ισραηλινά ιδρύματα.

Πόσο μακριά μπορεί να φτάσει η στρατηγική συνεργασία της κυβέρνησης Μητσοτάκη με την κυβέρνηση Νετανιάχου;

Μετά τις αλλεπάλληλες πολιτικές και στρατιωτικές συμφωνίες με το Ισραήλ, η κυβέρνηση επιλέγει τώρα να μεταφέρει τη συγκεκριμένη στρατηγική σχέση και στο πεδίο της δημόσιας ανώτατης εκπαίδευσης, προτρέποντας τα ελληνικά ΑΕΙ να αναπτύξουν συνεργασίες με ισραηλινά πανεπιστήμια.

Σύμφωνα με δημοσίευμα της *Εφημερίδας των Συντακτών*, το Υπουργείο Παιδείας απευθύνθηκε προς τα ελληνικά ΑΕΙ, προωθώντας πρωτοβουλία για συνεργασίες με ισραηλινά ιδρύματα, οι οποίες περιλαμβάνουν κοινή έρευνα, συνέδρια και εργαστήρια, υποτροφίες και ανταλλαγές ακαδημαϊκού και φοιτητικού δυναμικού, με χρηματοδότηση περίπου 2 εκατομμυρίων ευρώ.

Και όλα αυτά δεν συμβαίνουν σε πολιτικό κενό.

Στις 24 Σεπτεμβρίου 2026, ο Πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης συναντήθηκε στη Νέα Υόρκη με τον Μπενιαμίν Νετανιάχου, επιβεβαιώνοντας τη βούληση της κυβέρνησης για περαιτέρω εμβάθυνση της στρατηγικής σχέσης Ελλάδας–Ισραήλ. Την ίδια ημέρα, κατά την έναρξη της ομιλίας του Νετανιάχου στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ, δεκάδες αντιπροσωπείες αποχώρησαν από την αίθουσα, σε μια δημόσια εκδήλωση διεθνούς διαμαρτυρίας.

Δεν πρόκειται, επομένως, απλώς για την ενημέρωση των ελληνικών πανεπιστημίων σχετικά με μια διαθέσιμη χρηματοδοτική δυνατότητα. Πρόκειται για μια ακόμη επιλογή της κυβέρνησης να εμβαθύνει τη σχέση της με την ισραηλινή κυβέρνηση και να την επεκτείνει στο ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο.

Και ενώ η διεθνής κοινότητα παρακολουθεί μια από τις σοβαρότερες ανθρωπιστικές κρίσεις των τελευταίων δεκαετιών, η ελληνική κυβέρνηση επιλέγει όχι να αποστασιοποιηθεί, αλλά να συνεχίσει να πορεύεται στενά με την κυβέρνηση Νετανιάχου.

Το ερώτημα, επομένως, είναι πολύ συγκεκριμένο:

Γιατί η κυβέρνηση θεωρεί ότι η απάντηση σε αυτή τη συγκυρία είναι περισσότερη συνεργασία με την ισραηλινή κυβέρνηση — και μάλιστα συνεργασία που φτάνει μέχρι τα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια;

Γιατί τα ελληνικά ΑΕΙ πρέπει να ενθαρρύνονται από την ίδια την κυβέρνηση να αναπτύξουν θεσμικές και ερευνητικές σχέσεις με ισραηλινά ιδρύματα, όταν η ισραηλινή κυβέρνηση και ο ίδιος ο πρωθυπουργός της βρίσκονται στο επίκεντρο διεθνών δικαστικών διαδικασιών και σοβαρότατων καταγγελιών για παραβιάσεις του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου;

Και τελικά, ποια είναι τα όρια αυτής της «στρατηγικής σχέσης»; Είναι μόνο στρατιωτική, ενεργειακή και διπλωματική ή η κυβέρνηση επιδιώκει πλέον να τη μετατρέψει και σε ακαδημαϊκή και ερευνητική σχέση, χρησιμοποιώντας μάλιστα τα δημόσια ελληνικά πανεπιστήμια ως ακόμη έναν χώρο εμβάθυνσής της;

Κατόπιν αυτών, ερωτάται η αρμόδια Υπουργός:

1. Γιατί η κυβέρνηση επιλέγει, στην παρούσα συγκυρία, να προωθήσει ενεργά τη συνεργασία των ελληνικών δημόσιων ΑΕΙ με ισραηλινά πανεπιστήμια;
2. Για ποιον λόγο το Υπουργείο Παιδείας παρεμβαίνει ευθέως στις διεθνείς ακαδημαϊκές σχέσεις των ελληνικών ΑΕΙ και αποστέλλει ειδική πρόσκληση προς τις διοικήσεις τους, καλώντας τες να αναπτύξουν συνεργασίες με ισραηλινά πανεπιστήμια;
3. Ποιοι είναι οι ακριβείς όροι της χρηματοδότησης και ποιοι οι φορείς που συμμετέχουν στον σχεδιασμό και την υλοποίηση της πρωτοβουλίας; Υπάρχουν ρήτρες ή μηχανισμοί που διασφαλίζουν ότι η ακαδημαϊκή και ερευνητική συνεργασία δεν θα χρησιμοποιηθεί για την εξυπηρέτηση κρατικών ή στρατηγικών σκοπιμοτήτων;
4. Για ποιο λόγο στην επιστολή του Υπουργείου προς τα ΑΕΙ γίνεται ρητή επίκληση του «στρατηγικού χαρακτήρα των διακρατικών μας σχέσεων» ως επιχείρημα για την ανάπτυξη και εμβάθυνση των ακαδημαϊκών και ερευνητικών σχέσεων με ισραηλινά ΑΕΙ;

Οι ερωτώντες βουλευτές

Αναγνωστοπούλου Αθανασία (Σία)

Δρίτσας Θεόδωρος

Πέρκα Θεοπίστη (Πέτη)

Τσακαλώτος Ευκλείδης